

4. kolo bylo krásné, dramatické a plné skvělých sportovních momentů. Ve zkratce: s Pragou H jsme prohráli 3-5.

Předpoklady se formují, ale zasáhne nás nečekaná změna

Sestava jasná (i když kapitán Šiška avizoval, že mu trochu dělalo problém napočítat do 8 a že nás je spíš vlastně víc), místo taky, čas taky, ale občas se něco přihodí co nečkáte. To je tak, když na zápas dorazí všech 8 hráčů a hrajete v 7. Minutu před začátkem (to sem zrovna přišel) Martin oznamuje, že ho Céčko potřebuj, že jich není dost a že hraje za ně, a že na první desku přijede Šiška a že já mám kapitánovat zatím já, že bude vše ok, tedy ok. 20 minut po začátku se ukázalo, že Šiška nepřijede, 1. desku jsme tedy kontumovali a tím pádem brzy prohrávali 0:1 To byly okolnosti lehce nepříznivé, ale nám nezbyvalo, než se s nimi poprat.

Jak na tom byly jednotlivé šachovnice?

Nebudu vás unavovat analýzou zahájení a průběhu střední hry atd, samozřejmě jak jste hráli vím a proberu to s vámi osobně, ale to teď není podstatné.

Na 8 rozehráł bezchybnou partii - budoucí hvězda Oázy - Martin L. Hromotluckým soupeřem se nedal zastrašit, kombinoval, získal figuru a pak už partii dotahal do vítězství přesně - soupeř viděl, že má krále proti 4 pěšcům a vzdal. Nestihl jsem, o co šlo, když soupeř reklamoval šáhnuto/táhnuto, ale na průběh partie to nemělo vliv.

Na 7 hrál Mirek Němeček skvělou partii, získal figuru, připravil koncovku, ale přehlédł soupeřovu (v podstatě poslední) možnost jak partii zvrátit a proto po výměně střelce za pěšce na 7.řadě musel akceptovat remízu.

Na 6 Ondra dobře stál, neviděl sem co se stalo, ale Martin říkal, že přišel přehlédnutím o figuru, což soupeř kapitalizoval vítězstvím, na které se ale musel hodně nadřít.

Pádil na 5 podle citu postavil prapodivné ale efektivní zahájení, což soupeře zmátlo natolik, že nakonec i s lepšími střelci nabídl remízu, kterou jsem Pádilovi povolil, protože jsem tušil, že teorii koncovky zná ještě méně, než teorii zahájení.

Na hru na 4 se Petr doma připravoval, a v domnění, že staví Sicilskou postavil parádní Anglickou, což ale vůbec nevadilo (přišli jsme na to v hospodě podle partiáře, kdy si stále dokola dobře naučenou Sicilskou pochvaloval). Partie to byla odehraná profesionálně a nabídku soupeřovy remízy jsem povolil - na Petrovi bylo znát, že se mu dost ulevilo.

Kuba na 3 zahrál svojí typickou hru 4 jezdců bez jezdců, aktivně útočil, solidně brání, tak jak umí jen on a stál na remízu. (o jeho partii více níže)

Já jsem na 2 v duchu Šiškova kapitánského umu, proti zdaleka nejsilnějšímu soupeři Prahy H, rozehráł neslanou nemastnou partii s jediným cílem: neprohrát jako první. Taky jsem věděl, že se musím tu a tam projít po place, kouknout na šachovnice, předstírat že analyzuji a klukům pak nenápadnými pohledy dodat sebevědomí a podpořit je, jakože na to nejsou sami.

Nevysvětlitelná záhada ztracené figury na 3 desce

Chleba se začal lámat za stavu 2 1/2 - 3 1/2 v náš neprospěch, kdy jsme museli z obou remízových partií Kuby na 3 a mojí na 2 uhrát minimálně bod a půl. Vzhledem k tomu že sice byl čas na hrdinství, ale hrdinů jsou plné hřbitovy, jsem to po krátké úvaze na sebe nevzal a opakovanou nabídku remízy od soupeře přijal. Kubovi jsem následně takticky naznačil, že nemá za úkol nic snadnějšího, než vyhrát a zajistit remízu celému týmu. Chcete vědět proč jsem se takto rozhodl? Tak předně, měl jsem pika míň, papírově o dost silnějšího soupeře a koncovku neumím, čili s pokračujícím časem by se moje šance na 1/2 bod ztenčovaly a v případě, že bysme na 3 brali bod, bych si to neodpustil. Kuba měl soupeře slabšího a Kuba je borec, věřil jsem mu prostě víc než sobě. Partie dlouho vypadala skvěle, Kuba nedal znát tíhu odpovědnosti a začal vířit figury a tlačit se na

soupeře. Ten se pak ale na chvíli zamyslel, vypadalo to, že usnul, otočil jsem se proto vyfotit zápis o utkání (v příloze) a najednou slyším sérii opakovaných ostrých zlověstných cvaknutí hodin a Kuba z ničeho nic stojí o figuru míň. Pak říkal, že si vůbec nevybavuje, co se tam vlastně stalo. To už nevypadalo dobře, pak partie pokračovala ještě asi hodinu, nicméně bod bral soupeř, za daného stavu to ovšem bylo jedno, Kuba to věděl, všichni jsme to věděli.

Závěr

Nebudeme se vymlouvat, že nám vzali hráče z 1.desky který by na 99% udělal bod, za daných okolností jsme prostě udělali maximum, co šlo a já sem vám za to chtěl všem poděkovat. Byla to krása! Všichni jste hráli skvěle a bojovali jste za čest oddílu, za tým a za svého kapitána. Kluci díky, jsem na vás hrdý a těším se na další nezapomenutelné sportovní momenty v černo-bílem sportu!

Zdar!

Lukáš

P.S. Poznámka na okraj: alespoň Céčko zplodilo vítězství doslova z naší krve. Za velkého přispění našeho dezertéra Martina, který proti soupeři s ELEM o 200 vyšším postavil za černý Španělskou (kterou prej "náhodou" umí) a odcházel se na chodbu bavit s náma a pokaždé když se vrátil, aby zahrál další tah taktiky "beton", nabídl remízu. Unavený soupeř, který zoufale hledal kudy, ji nakonec přijal.